

sen, f.eks. salærfastsættelsen, er der kun fri appeladgang, såfremt det påkærede beløb er over 10.000 kr. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 5.

Til nr. 3-5.

Ændringerne er af redaktionel karakter.

Til nr. 6 og 7.

Adgangen til at kære fogedrettens afgørelser om sagsomkostninger og om udlæg foreslås begrænset på samme måde som for øvrige civile sager, jf. ovenfor under nr. 1 og 2.

Til nr. 8.

Den foreslåede affattelse af retsplejelovens § 687 indebærer, at sager om overtrædelse af straffelovens §§ 191 og 191 a om narkotikakriminalitet og narkotikahæleri undtages fra behandling ved nævningeting. Der henvises om baggrunden for ændringen til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 7.

Bestemmelsen medfører, at alle sager om overtrædelse af straffelovens §§ 191 og 191 a uanset strafpåstanden skal behandles i byretten under medvirken af domsmænd, hvis tiltalte nægter sig skyldig. Forslaget indebærer endvidere, at der i modsætning til gældende ret i alle sager bliver adgang til at anke skyldspørgsmålet.

Til nr. 9 og 10.

De foreslåede ændringer af retsplejelovens § 688, stk. 3, nr. 2, og § 692, stk. 4, nr. 2, indebærer, at domsmænd ikke skal medvirke ved behandlingen af sager om overtrædelse af færdselslovens § 53 om spiritus- og promillekørsel, medmindre der bliver spørgsmål både om højere straf end bøde og om anvendelse af reglen i færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 3, om strafskærpelse i tilfælde af kørsel under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden.

Om baggrunden for forslaget henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 8. Sagerne skal i øvrigt fortsat behandles efter samme regler som sager, der påtales af statsadvokaten, jf. færdselslovens § 119, stk. 3. Heraf følger, at reglerne i retsplejelovens kapitel 80 finder anvendelse.

Om forsvarerbeskikkelse i disse sager henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 11.

Den foreslåede ændring har til formål at gennemføre en forhøjelse af grænsen for tiltaltes ankeadgang i de mindre politisager. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 6.

Der foreslås i øvrigt ingen ændringer i de gældende ankeregler, således som disse fortolkes i retspraksis. Heraf følger bl.a., at anklagemyndigheden efter stk. 2 kan anke en dom mod juridiske personer (selskaber m.v.), der altid kun kan pålægges bødeansvar, såfremt de lovovertrædelser, der er rejst tiltale for, efter loven kan medføre frihedsstraf for enkeltpersoner.

Det følger endvidere heraf, at der kun består en fri ankeadgang for tiltalte, såfremt enten den idømte bøde eller konfiskation overstiger beløbsgrænserne i stk. 2. Der kræves således fortsat tilladelse til anke efter stk. 3 i tilfælde, hvor bødebøbet og konfiskationsbeløbet tilsammen overstiger de i stk. 2 nævnte beløbsgrænser.

Til nr. 12.

Bestemmelsen i § 962, stk. 5, regulerer modpartens adgang til at anke som følge af, at den anden part har anket.

Bestemmelsen blev ændret i 1984 i forbindelse med den ovenfor nævnte forhøjelse af ankegrænsen til 10 dagbøder og en bøde på 1.000 kr. Ændringen var alene en konsekvens af en ændret opbygning af § 962 (stk. 2 blev til stk. 2 og 3), og der var ikke tilsigtet nogen indskrænkning i den hidtil gældende adgang til at anke for modparten. Denne adgang bestod i, at når den ene part - med eller uden tilladelse - havde anket, kunne modparten altid frit anke, såkaldt kontraanke.

Da bestemmelsen efter ændringen i 1984 efter sin ordlyd alene henviser til de tilfælde, hvor der er meddelt anketilladelse (stk. 3), er der i praksis opstået tvivl om, hvorvidt den hidtil frie adgang til kontraanke skulle være blevet ophævet.

Det foreslås derfor at formulere bestemmelsen i overensstemmelse med det tilsigtede anvendelsesområde. Herefter kan modparten kontraanke, selv om der ikke består en selvstændig adgang til anke efter stk. 2.

Til § 4

Forslaget indebærer, at der skabes udtrykkelig hjemmel i inddrivelsesloven for på *pantefogedens kontor* at kunne foretage udlæg i en fast ejendom for krav sikret ved lovbestemt pant i ejendommen - f.eks. ejendomsskatterestancer - selv om skyldneren ikke har givet møde.

Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af et forslag fra en arbejdsgruppe under Finansministeriet med repræsentanter fra bl.a. Kommunernes Landsforening og Foreningen af Danske Pantefogeder.

Efter gældende ret kan udlæg i en fast ejendom for krav af ovennævnte art kun foretages af pantefogeden på *ejendommen*, hvis skyldneren ikke har givet møde på kontoret.